

EBA/GL/2017/14

16/02/2018

Wytyczne

w sprawie nadzoru nad istotnymi oddziałami

1. Zgodność i obowiązki sprawozdawcze

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i instytucje finansowe dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych i zaleceń.
2. Wytyczne przedstawiają stanowisko EUNB w sprawie odpowiednich praktyk nadzoru w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub tego, jak należy stosować prawo europejskie w konkretnym obszarze. Właściwe organy określone w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których wytyczne mają zastosowanie, powinny stosować się do wytycznych poprzez wprowadzenie ich odpowiednio do swoich praktyk (np. poprzez dostosowanie swoich ram prawnych lub procesów nadzorczych), również jeżeli wytyczne są skierowane przede wszystkim do instytucji.

Wymogi dotyczące sprawozdawczości

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy muszą poinformować EUNB, czy stosują się lub czy zamierzą zastosować się do niniejszych wytycznych lub danego zalecenia lub podają powody niestosowania się do dnia 16/04/2018. W przypadku braku informacji w tym terminie właściwe organy zostaną uznane przez EUNB za niestosujące się do niniejszych wytycznych. Informacje należy przekazać poprzez wysłanie formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB na compliance@eba.europa.eu z dopiskiem „EBA/GL/2017/14”. Informacje przekazują osoby upoważnione do informowania o niestosowaniu się do wytycznych w imieniu właściwych organów. Wszelkie zmiany dotyczące stosowania się do wytycznych także należy zgłaszać do EUNB.
4. Zgodnie z art. 16 ust. 3 przekazywane informacje publikuje się na stronie internetowej EUNB.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot

5. Niniejsze wytyczne określają zasady współpracy organu sprawującego nadzór skonsolidowanych oraz właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego w ramach kolegiów organów nadzoru powołanych na mocy art. 116 lub art. 51 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE², w celu nadzorowania i koordynacji korzystania z uprawnień, o których mowa w tytule V rozdział 4 i tytule VII rozdział 1 i 3 dyrektywy oraz w tytule II sekcja 2 dyrektywy 2014/59/UE³ w odniesieniu do oddziałów instytucji unijnych mających siedzibę w innym państwie członkowskim.

Adresaci

6. Niniejsze wytyczne są skierowane do właściwych organów, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt (i) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010⁴.

Definicje

7. O ile nie określono inaczej, pojęcia stosowane i zdefiniowane w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, dyrektywie 2013/36/UE lub dyrektywie 2014/59/UE mają w niniejszych wytycznych takie samo znaczenie.

² Dz.U. L 176/338.

³ Dz.U. L 173/90.

⁴ Dz.U. L 176/1.

3. Wykonanie

Data rozpoczęcia stosowania

8. Niniejsze wytyczne stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r..

Pomoc w stosowaniu

9. Jeżeli właściwe organy mają odmienne poglądy na temat kwestii związanych z niniejszymi wytycznymi, organy te powinny przesłać do EUNB wnioski zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Po złożeniu wniosku wszystkie właściwe organy, których sprawa dotyczy, powinny dostarczyć EUNB odpowiednie informacje, w tym argumenty na poparcie odmiennych poglądów, aby umożliwić Urzędowi wydanie opinii w spornych kwestiach; wszystkie właściwe organy, których sprawa dotyczy, powinny następnie dołożyć starań, aby uwzględnić opinię EUNB.

4. Ocena istotności oddziału i test intensyfikacji

10. Właściwe organy powinny ocenić i określić, zgodnie z procesem i kryteriami określonymi w niniejszej sekcji, czy oddział określony jako istotny zgodnie z art. 51 dyrektywy 2013/36/UE przechodzi również pomyślnie test intensyfikacji.
11. Jeżeli w kolegium organów nadzoru, o którym mowa w art. 116 dyrektywy 2013/36/UE, organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia danego oddziału są różnymi organami, powinny ściśle współpracować na podstawie sekcji 5.8, aby zapewnić nadzór nad oddziałem zgodnie z niniejszymi wytycznymi.

4.1 Istotność oddziału i opracowanie przyporządkowania: ocena początkowa i aktualizacje

12. Bez uszczerbku dla przepisów art. 51 dyrektywy 2013/36/UE organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinien, w kontekście opracowania przyporządkowania instytucji lub grupy zgodnie z art. 2 i 23 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/98 oraz art. 2 i 17 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/99, przeprowadzić własną ocenę znaczenia danego oddziału dla tej konkretnej instytucji lub grupy na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 28-31.
13. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinien wpisać ocenę znaczenia oddziału dla instytucji lub grupy w odpowiednim polu wzoru przyporządkowania, o którym mowa w art. 2 i 17 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/99 oraz w załączniku I do tego rozporządzenia.
14. Jeżeli organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia uzna, na podstawie oceny, że oddział jest istotny dla instytucji lub grupy, powinien przekazać swoją opinię właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, niezależnie lub w procesie zakończenia przyporządkowania instytucji lub grupy zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/99 oraz zwrócić się z wnioskiem do tego organu o rozważenie stosowania procesu, o którym mowa w art. 51 dyrektywy 2013/36/UE w celu uznania oddziału za istotny.
15. Jeżeli organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powiadomił właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, że uważa oddział za istotny dla instytucji lub grupy, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego powinien rozważyć, czy stosować proces, o którym mowa w art. 51 dyrektywy 2013/36/UE, i przekazać swoje opinie organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany lub właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia, niezależnie lub w kontekście

opinii lub komentarzy na temat przyporządkowania instytucji lub grupy, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/99.

16. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinien okresowo oceniać znaczenie danego oddziału dla instytucji lub grupy, a co najmniej przy każdej aktualizacji przyporządkowania instytucji lub grupy, o którym mowa w art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/99. Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego powinien stale monitorować warunki określone w art. 51 dyrektywy 2013/36/UE w odniesieniu do oddziałów mających siedzibę na obszarze podlegającym jego nadzorowi.
17. Jeżeli organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia uzna oddział za istotny dla instytucji lub grupy, lecz właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego nie uważa go za istotny w rozumieniu art. 51 dyrektywy 2013/36/UE, organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinien niezależnie od tego zaprosić właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego do udziału w kolegium organów nadzorczych zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia delegowanego komisji (UE) 2016/98 i art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/99.
18. Po uznaniu oddziału za istotny zgodnie z art. 51 dyrektywy 2013/36/UE organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinny bez zbędnej zwłoki zaktualizować przyporządkowanie instytucji lub grupy. W przyporządkowaniu instytucji lub grupy należy w szczególności odnotować, czy właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego uczestniczy w odpowiednim kolegium jako członek (istotny oddział) czy jako obserwator (nieistotny oddział), zgodnie z art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/98, a wykaz członków kolegium i obserwatorów należy odpowiednio zaktualizować.

4.2 Test intensyfikacji nadzorczej dla istotnych oddziałów

4.2.1 Proces testu intensyfikacji

19. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny współpracować zgodnie z postanowieniami poniższych ustępów, przeprowadzić wspólną ocenę i dążyć do przyjęcia wspólnych wniosków co do tego, czy oddział uznany za istotny zgodnie z art. 51 dyrektywy 2013/36/UE również przeszedł pomyślnie test intensyfikacji i powinien zostać uznany za „szczególnie istotny oddział” na potrzeby niniejszych wytycznych oraz będzie podlegał zintensyfikowanemu nadzorowi, o którym mowa w sekcji 5. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinny przekazać wspólne wnioski instytucji i unijnej instytucji dominującej.
20. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny ustalić ramy czasowe i proces

przeprowadzenia testu intensyfikacji, a także przygotowanie wspólnych wniosków, jeżeli test wypadnie pomyślnie.

21. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny wspólnie ocenić, czy zostały spełnione warunki testu intensyfikacji na podstawie informacji dostępnych w COPREP i FINREP, a także innych informacji pozyskanych od instytucji, w tym z ICAAP lub ILAAP instytucji lub grupy. W tym celu i bez uszczerbku dla art. 28 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/98, organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny również wymieniać wszelkie niezbędne informacje w ramach kolegium.
22. W razie rozbieżnych opinii na temat wyniku testu intensyfikacji między organami i niemożności przyjęcia wspólnych wniosków, organy powinny przesłać EUNB wniosek zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia EUNB wraz z wszelkimi niezbędnymi informacjami, które pozwolą Urzędowi wydać opinię w spornych kwestiach i udzielić organom pomocy w wypracowaniu wspólnych wniosków. Wszystkie właściwe organy, których sprawa dotyczy, powinny uwzględnić opinię EUNB i odpowiednio rozwiązać problem.
23. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinny dopilnować należytej oceny oddziału, który pozytywnie przeszedł test intensyfikacji, w przyporządkowaniu instytucji lub grupy oraz odpowiedniego przekazania informacji kolegium organów nadzoru.
24. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny dokonać przeglądu wspólnych wniosków na temat wyników testu intensyfikacji co najmniej raz do roku i zaktualizować je. Do procesu przeglądu i aktualizacji zastosowanie mają ust. 20-23 i sekcja 4.2.2.
25. Właściwe organy powinny dopilnować, aby oddział, który nie spełnia kryteriów testu intensyfikacji, pozostał istotnym oddziałem do celów art. 51 dyrektywy 2013/36/UE, chyba że wynik ponownej oceny na podstawie przepisów tego artykułu jest odmienny, jako że procedury oceny pozostają oddzielne.

4.2.2 Kryteria testu intensyfikacji

26. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny przeprowadzić test intensyfikacji z uwzględnieniem wielkości, zakresu, charakteru i znaczenia systemowego działań oddziału w przyjmującym państwie członkowskim oraz jego istotności dla instytucji lub grupy.
27. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny uznać konieczność przeprowadzenia dalszej oceny istotnego oddziału tylko wtedy, jeżeli ten oddział pełni funkcje krytyczne w rozumieniu dyrektywy 2014/59/UE na podstawie informacji z (grupowego) planu

naprawy lub (grupowego) planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w następujących obszarach:

- a. bankowość detaliczna;
- b. bankowość korporacyjna;
- c. płatności, rozliczanie, rozrachunek;
- d. usługi powiernicze;
- e. zaciąganie pożyczek i udzielanie kredytów wewnątrz systemu finansowego lub
- f. bankowość inwestycyjna.

28. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny ocenić, czy istotny oddział, który pełni funkcje krytyczne, spełnia również następujące warunki:

- a. oddział ma znaczenie dla instytucji lub grupy; lub
- b. oddział ma duże znaczenie dla stabilności finansowej przyjmującego państwa członkowskiego.

29. Istotny oddział pełniący funkcje krytyczne powinien być uznany za mający znaczenie dla instytucji lub grupy, jeżeli spełnia jeden lub więcej warunków, o których mowa w art. 7 ust. 2 lit. a)-e) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075, albo w odniesieniu do instytucji, albo w odniesieniu do grupy.

30. Właściwe organy powinny również uznać istotny oddział za mający znaczenie dla instytucji lub grupy, jeżeli, na podstawie dowolnych informacji przedłożonych przez instytucję lub unijną jednostkę dominującą, również do celów ICAAP, ILAAP, planu naprawy lub innego planu, oddział został określony jako mający znaczenie albo dla instytucji, albo dla grupy.

31. Do celów oceny, czy istotny oddział pełniący funkcje krytyczne powinien zostać uznany za mający duże znaczenie dla stabilności finansowej przyjmującego państwa członkowskiego, właściwe organy powinny stwierdzić, czy oddział spełnia jakiegokolwiek z następujących kryteriów:

- a. udział w rynku oddziału pod względem depozytów przekracza 4% w przyjmującym państwie członkowskim;
- b. całkowita wartość aktywów oddziału (aktywa powiązane z oddziałem) stanowi znaczną część PKB przyjmującego państwa członkowskiego (tj. jest większa niż 4% PKB);

- c. całkowita wartość aktywów oddziału (aktywa powiązane z oddziałem) stanowi znaczną część całkowitej wartości aktywów systemu bankowego przyjmującego państwa członkowskiego (tj. jest większa niż 4% całkowitej wartości aktywów systemu bankowego przyjmującego państwa członkowskiego); lub
- d. oddział może zostać uznany za oddział o znaczeniu systemowym na podobnych zasadach co inne instytucje o znaczeniu systemowym (O-SII) na podstawie oceny określonej w wytycznych EUNB⁵, jeżeli mają zastosowanie do danych dotyczących oddziału, o ile są dostępne. Mając na uwadze zakres integracji oddziałów i wsparcie od instytucji, właściwe organy mogą również rozważyć wyznaczenie wyższych progów dla punktacji O-SII na potrzeby zidentyfikowania oddziałów, które pomyślnie przeszły test intensyfikacji.

⁵ Wytyczne EUNB w sprawie kryteriów określania warunków stosowania art. 131 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE w odniesieniu do oceny innych instytucji o znaczeniu systemowym (EBA/GL/2014/10).

5. Bieżący nadzór nad szczególnie istotnymi oddziałami

32. Bieżący nadzór nad oddziałami, które pomyślnie przeszły test intensyfikacji (szczególnie istotne oddziały) powinien zostać organizowany i być prowadzony zgodnie z zadaniami i obowiązkami oddziału sprawującego nadzór skonsolidowany oraz właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego, o których mowa w dyrektywach 2013/36/UE i dyrektywie 2014/59/UE, z uwzględnieniem sekcji 5.1-5.8 niniejszych wytycznych.
33. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny dopilnować, aby kontekst funkcjonowania kolegium umożliwiał pełny nadzór nad szczególnie istotnymi oddziałami zgodnie z niniejszymi wytycznymi.

5.1 Ocena ryzyka oddziału

34. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny zapewnić skuteczną ocenę nadzorczą szczególnie istotnego oddziału w ramach procesu przeglądu i oceny nadzorczej (SREP) mającego zastosowanie do instytucji i grupy zgodnie z art. 97 dyrektywy 2013/36/UE oraz wytycznymi EUNB dotyczącymi wspólnych przeglądów i metod stosowanych w ramach procesu przeglądu i oceny nadzorczej⁶. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinny w szczególności dopilnować uwzględnienia w ocenie ryzyka grupy lub sprawozdaniu SREP instytucji, o których mowa w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 710/2014 oddzielnego i wyraźnego odniesienia do oceny nadzorczej dowolnego szczególnie istotnego oddziału, w tym oceny istotnego ryzyka, na które oddział jest lub może być narażony, modelu biznesowego i strategii biznesowej oddziału oraz ryzyka, jakie oddział stanowi dla systemu finansowego w przyjmującym państwie członkowskim (ocena ryzyka oddziału).
35. Ocena ryzyka oddziału powinna zostać dodana jako załącznik do sprawozdania z oceny ryzyka grupy lub sprawozdania SREP dla instytucji.
36. Nie należy nakładać na instytucje lub szczególnie istotne oddziały wymogu przygotowania informacji ICAAP lub ILAAP dotyczących oddziału. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinien zapewnić należyte uwzględnienie szczególnie istotnych oddziałów w informacjach na temat ICCAP i ILAAP instytucji zgromadzonych zgodnie z wytycznymi EUNB dotyczącymi informacji na temat ICCAP i

⁶ EBA/GL/2014/13.

*ILLAP gromadzonych do celów procesu przeglądu i oceny nadzorczej (SREP)*⁷ i odpowiednie odzwierciedlenie ich ekspozycji na ryzyko, a także kapitału i płynności przeznaczonych na pokrycie tego ryzyka. W tym celu organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinien zagwarantować instytucji, której oddział pomyślnie przeszedł test intensyfikacji, w następstwie przekazania wspólnych wniosków organów, dostateczny czas na przygotowanie takich informacji dotyczących oddziału.

37. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinien zapewnić uwzględnienie w ocenie ryzyka oddziału oceny wszystkich elementów procesu przeglądu i oceny nadzorczej, które są odpowiednie dla oddziału. W tym celu ocena ryzyka oddziału nie powinna obejmować oceny adekwatności kapitałowej, ponieważ nie jest to istotne na poziomie oddziału; jednak ocena powinna obejmować ocenę odpowiedniości kapitału wewnętrznego i alokacji płynności do ekspozycji na ryzyko instytucji za pośrednictwem szczególnie istotnego oddziału, przygotowanej na podstawie informacji na temat ICAAP i ILAAP grupy lub instytucji, o ile okażą się istotne dla oddziału. Ocena ryzyka oddziału powinna obejmować co najmniej wyniki oceny następujących elementów:
- a. modelu biznesowego i strategii biznesowej oddziału oraz jego roli/pozycji w ramach modelu biznesowego i strategii biznesowej instytucji;
 - b. zarządzania właściwego dla oddziału, kontroli zarządzania ryzykiem oraz zakresu, w jakim oddział jest włączony w zarządzanie wewnętrzne i kontrole całej instytucji;
 - c. istotnego ryzyka dla kapitału, płynności i finansowania, na które oddział jest lub może być narażony, zgodnie z *wytycznymi EUNB dotyczącymi wspólnych przeglądów i metod stosowanych w ramach procesu przeglądu i oceny nadzorczej* oraz wszelkich ryzyk dla rentowności instytucji, które wynikają lub mogą wynikać z ryzyka podjętego przez instytucję za pośrednictwem szczególnie istotnego oddziału;
 - d. ryzyka, które oddział może stwarzać dla systemu finansowego przyjmującego państwa członkowskiego;
 - e. środowiska makroekonomicznego, w którym oddział prowadzi działalność.
38. Oprócz powyższych elementów ocena ryzyka oddziału powinna zawierać przegląd wszelkich ustaleń z kontroli wewnętrznych i kontroli na miejscu przeprowadzonych przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia lub przyjmującego państwa członkowskiego, istotnych dla oceny ryzyka instytucji lub systemu finansowego w przyjmującym państwie członkowskim.
39. Przy przygotowywaniu oceny ryzyka oddziału organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego powinny dopilnować otrzymania i należytego uwzględnienia uwag od właściwego organu przyjmującego państwa

⁷ EBA/GL/2016/10.

członkowskiego. Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego powinien dostarczyć co najmniej następujące dane:

- a. informacje o modelu biznesowym i strategii biznesowej oddziału wraz z oceną tego modelu i tej strategii w kontekście środowiska prowadzenia działalności w przyjmującym państwie członkowskim;
- b. informacje o ryzykach, które oddział może stwarzać dla stabilności finansowej przyjmującego państwa członkowskiego oraz ocenę tych ryzyk;
- c. opis i ocenę ryzyka prowadzenia działalności oraz informacje na temat wszelkich zdarzeń dotyczących ryzyka prowadzenia działalności związanych z działalnością oddziału;
- d. opis i ocenę środowiska makroekonomicznego, w którym oddział prowadzi działalność.

40. Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego powinien dostarczyć dane, o których mowa w ustępie powyżej, na podstawie dostępnych informacji, w tym informacji pochodzących z:

- a. sprawozdań statystycznych i sprawozdań na temat stabilności finansowej, o których mowa w art. 40 i 52 dyrektywy 2013/36/UE;
- b. wszelkich kontroli oddziału na miejscu i inspekcji przeprowadzanych zgodnie z sekcją 5.3;
- c. informacji uzyskanych od organu sprawującego nadzór skonsolidowany lub właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia zgodnie z sekcją 5.4;
- d. informacji z posiedzeń z organami zarządzającymi oddziału zgodnie z sekcją 5.6 oraz
- e. wszelkich innych informacji dostępnych właściwym organom.

41. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny koordynować ramy czasowe opracowania oceny ryzyka oddziału, tak aby odzwierciedlały czas przygotowania oceny ryzyka grupy lub sprawozdań z procesu przeglądu i oceny nadzorczej (tj. cyklu SREP). W stosownym przypadku taka koordynacja powinna występować w ramach kolegium organów nadzoru i znajdować odzwierciedlenie w programie oceny nadzorczej kolegium oraz ramach czasowych podejmowania wspólnej decyzji na temat wymogów ostrożnościowych instytucji zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 710/2014.

5.2 Koordynacja działań i program oceny nadzorczej

42. W przypadku szczególnie istotnego oddziału program oceny nadzorczej kolegium, o którym mowa w art. 11 i art. 20 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/99, powinien uwzględniać wyniki oceny ryzyka oddziału przeprowadzonej zgodnie z sekcją 5.1.
43. Jeżeli w ocenie ryzyka oddziału stwierdzone zostanie istotne ryzyko dla kapitału, płynności i finansowania, na które oddział może być narażony, a także ryzyko dla rentowności instytucji za pośrednictwem oddziału, w tym w wyniku zarządzania i kontroli ryzyka oddziału, wnioski oceny powinny zawierać informacje o działaniach nadzorczych planowanych przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany, a także organy z państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego, które należy odnotować w programie oceny nadzorczej kolegium.
44. Podczas opracowywania programu oceny nadzorczej kolegium organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny omówić przydział pracy i podział zadań w celu przeprowadzenia planowanych działań nadzorczych, dotyczących szczególnie istotnego oddziału oraz sprawdzić możliwości przeprowadzenia niektórych działań wspólnie przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego.
45. Aby uniknąć powielania zadań nadzorczych i powielania wniosków o informacje do nadzorowanej instytucji w sprawie szczególnie istotnego oddziału, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny rozważyć przy opracowywaniu programu oceny nadzorczej kolegium odpowiedni przydział zadań, zgodnie z sekcją 5.8.

5.3 Kontrole na miejscu i inspekcje szczególnie istotnych oddziałów

46. Bez uszczerbku dla art. 52 dyrektywy 2013/36/UE, kontrole na miejscu i inspekcje oddziałów, w zakresie, w jakim są planowane z wyprzedzeniem, powinny zostać uwzględnione w programie oceny nadzorczej kolegium opracowanym zgodnie z art. 16 i 31 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/98.
47. Aby zagwarantować organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany oraz właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego informacje na temat planowanych kontroli na miejscu i inspekcji oddziałów, nawet tych, które nie są przeprowadzane wspólnie, a także aby uniknąć niepotrzebnego powielania działań nadzorczych i wniosków do instytucji, program oceny nadzorczej kolegium, w zakresie, w jakim jest to praktykowane, powinien zawierać informacje o wszystkich takich działaniach zorganizowanych albo przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, albo przez właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, ich zakresie, ramach czasowych i planowanych zasobach.

48. Kiedy organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia lub przyjmującego państwa członkowskiego podejmie decyzję w sprawie ram czasowych wspólnie podejmowanych działań, organ inicjujący i organizujący działania powinien należycie uwzględnić potrzeby uczestniczących organów w zakresie zasobów i cykli nadzorczych, a zwłaszcza cyklu procesu przeglądu i oceny nadzorczej.
49. Organy powinny zgłaszać sobie kontrole na miejscu i inspekcje w oddziałach, które nie zostały pierwotnie zaplanowane, lecz zainicjowane w czasie danego roku, bez zbędnej zwłoki, a także odnotowywać je w zaktualizowanym programie oceny nadzorczej kolegium.
50. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny zagwarantować wyższą liczbę kontroli na miejscu i inspekcji w skali roku w szczególnie istotnych oddziałach niż w innych oddziałach.
51. Właściwy organ inicjujący kontrolę na miejscu lub inspekcję (organ inicjujący) w szczególnie istotnym oddziale powinien stosować następujący proces:
 - a. Organ inicjujący powinien zaprosić drugi organ do udziału w przeprowadzaniu działania, zapewniając podjęcie decyzji o działaniu w racjonalnych ramach czasowych umożliwiających właściwym organom zorganizowanie ich udziału (zazwyczaj sześć tygodni przed rozpoczęciem działania w przypadku działań planowanych wcześniej, lecz w przypadku działania o charakterze nadzwyczajnym można przewidzieć krótszy okres powiadomienia). W takim przypadku organ inicjujący powinien poinformować zaproszony organ o zakresie działania w celu umożliwienia mu podjęcia świadomej decyzji.
 - b. Organ otrzymujący zaproszenie powinien potwierdzić swój udział bez zbędnej zwłoki i najpóźniej w ciągu tygodnia od otrzymania zaproszenia, o którym mowa w lit. a), chyba że kontrola na miejscu lub inspekcja mają pilny charakter, w którym to przypadku organ otrzymujący zaproszenie powinien potwierdzić swój udział w rozsądnym czasie wyznaczonym przez drugi organ, w świetle szczególnych okoliczności będących podstawą kontroli na miejscu lub inspekcji.
 - c. Jeżeli organ otrzymujący zaproszenie podejmie decyzję o udziale w działaniu:
 - i. organ inicjujący powinien, w możliwym zakresie, zaplanować działanie, w tym harmonogram posiedzeń organizowanych w ramach wykonania działania, z należyтым uwzględnieniem dostępności organu uczestniczącego;
 - ii. organ inicjujący powinien zagwarantować organowi uczestniczącemu dostępność informacji dotyczących wykonania działania, z zastrzeżeniem prawa krajowego państwa członkowskiego, w którym kontrola lub inspekcja jest przeprowadzana;

- iii. organ inicjujący powinien sporządzić sprawozdanie podsumowujące ustalenia z kontroli na miejscu lub inspekcji i zapewnić organowi uczestniczącemu racjonalny czas na przedstawienie komentarzy w określonych ramach czasowych w celu umożliwienia terminowego zakończenia sprawozdania;
 - iv. organy uczestniczące w działaniu powinny dążyć do osiągnięcia porozumienia w sprawie sprawozdania streszczającego ustalenia kontroli na miejscu lub inspekcji przed przekazaniem sprawozdania instytucji oraz, w stosownym przypadku i zgodnie z procedurami administracyjnymi, oddziałowi;
 - v. gdy organy uczestniczące w działaniu zakończą sprawozdanie, organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinny przekazać go instytucji lub grupie, a w stosownym przypadku i zgodnie z procedurami administracyjnymi, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego powinien przekazać sprawozdanie organom zarządzającym oddziału;
 - vi. jeżeli organy uczestniczące w działaniu nie osiągną porozumienia w sprawie sprawozdania podsumowującego ustalenia kontroli na miejscu lub inspekcji, organ inicjujący i organizujący działanie pozostaje odpowiedzialny za zakończenie sprawozdania i jego przekazanie instytucji lub organom zarządzającym oddziału.
- d. Jeżeli organ otrzymujący zaproszenie podejmie decyzję o odstąpieniu od udziału w działaniu, organ inicjujący powinien sporządzić sprawozdanie podsumowujące ustalenia kontroli na miejscu lub inspekcji i powiadomić organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego o ostatecznych ustaleniach przekazanych instytucji lub oddziałowi. Jeżeli kontrolę na miejscu lub inspekcję oddziału przeprowadza właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, a organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia podejmie decyzję o odstąpieniu od udziału w działaniu, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego powinien przekazać ustalenia organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany i właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia przed przekazaniem ich oddziałowi.
52. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinien zaprosić właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego do udziału w kontrolach na miejscu lub inspekcjach przeprowadzanych w instytucji, jeżeli takie działania dotyczą szczególnie istotnych oddziałów (udział powinien obejmować zwłaszcza posiedzenia z organami zarządzającymi grupy lub instytucji w sprawach dotyczących tych oddziałów, zob. również sekcja 5.6).

5.4 Informacje potrzebne do nadzorowania szczególnie istotnych oddziałów

53. Bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 524/2014 i rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 620/2014, organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego zaangażowane w nadzór nad szczególnie istotnymi oddziałami powinny zagwarantować dostęp do wszystkich informacji dotyczących grupy, instytucji lub oddziału, które są adekwatne, dokładne i istotne dla skutecznego nadzoru nad oddziałem, zgodnie z niniejszymi wytycznymi, przez udostępnienie ich z własnej inicjatywy lub na żądanie.
54. Podczas oceny istotności konkretnego fragmentu lub zbioru informacji organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny, w odpowiedni sposób i na podstawie ryzyka, dołożyć starań, aby antycypować wpływ takich informacji na następujące elementy:
- a. działania oddziału;
 - b. organy zarządzające i organizację oddziału, instytucji lub całej grupy;
 - c. potencjalny wpływ na stabilność finansową któregośkolwiek państwa członkowskiego, w tym tego, w którym oddział prowadzi działalność;
 - d. potencjalne znaczenie informacji dla procesu podejmowania decyzji właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego w kwestii narzucenia ogólnych dobrych warunków w odniesieniu do oddziału, działań w przyjmującym państwie członkowskim; oraz
 - e. potencjalny wpływ ryzyka podejmowanego przez instytucję za pośrednictwem szczególnie istotnego oddziału na instytucję lub jej rentowność.
55. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego, bez uszczerbku dla przepisów rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 524/2014 oraz rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 620/2014, dbają, aby wymieniać, w sposób proporcjonalny i adekwatny, co najmniej stosowne informacje w następujących kwestiach:
- a. sprawozdania z audytu wewnętrznego, a jeżeli są dostępne, również z audytu zewnętrznego oraz sprawozdania instytucji na temat ryzyka wewnętrznego określające pozycje oddziału w instytucji oraz ryzyka podejmowane przez instytucję za pośrednictwem szczególnie istotnego oddziału;
 - b. sprawozdania instytucji w zakresie płynności pozyskanych zgodnie z art. 415 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

- c. wszelkie istotne informacje, które właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia lub przyjmującego państwa członkowskiego pozyskał od instytucji podczas przeprowadzania oceny ryzyka oddziału zgodnie z sekcją 5.1 niniejszych wytycznych;
- d. sprawozdania podsumowujące ustalenia kontroli na miejscu i inspekcji oddziału przeprowadzonych albo przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany, albo przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia lub przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z sekcją 5.3 tych wytycznych, określające pozycję oddziału w grupie i ryzyka podejmowane przez instytucję za pośrednictwem szczególnie istotnego oddziału;
- e. informacje o organie sprawującym nadzór skonsolidowany lub innych działaniach podjętych lub planowanych przez organy sprawujące nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia (zob. również sekcja 5.5);
- f. wszelkie środki ostrożnościowe podjęte przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia na podstawie art. 43 dyrektywy 2013/36/UE oraz środki podjęte na podstawie art. 50 ust. 4 tej dyrektywy (zob. również sekcja 5.5);
- g. informacje na temat nadchodzących ważnych zmian dotyczących branży, takich jak zmiany w systemie informatycznym lub modelu biznesowym instytucji, a także wszelkich odpowiednich uzgodnień dotyczących ciągłości działania i planów awaryjnych;
- h. informacje dotyczące wydarzeń związanych z działalnością, w tym wszelkich istotnych błędów lub zakłóceń w świadczeniu usług na rzecz klientów, w usługach płatności lub systemach informatycznych, o ile są istotne dla oddziału, w tym informacje dotyczące zagrożeń i ataków cybernetycznych lub ataków i zagrożeń związanych z bezpieczeństwem informacji, a także wszelkich zakłóceń lub błędów naruszających lub negatywnie wpływających na zdolność oddziału do dalszego prowadzenia działalności lub wypełniania zobowiązań w ramach systemów płatności i świadczenia usług płatniczych;
- i. informacje na temat strategii lub planów biznesowych dotyczących przyszłych operacji oddziału, w tym m.in., wszelkich ofert istotnych nowych produktów lub usług nieobjętych art. 39 dyrektywy 2013/36/UE;
- j. dokumenty wynikające ze stosowania art. 143, 151 ust. 4 i 9, art. 283, 312 i 363 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- k. informacje dotyczące oceny grupowego planu naprawy lub planu instytucji.

56. Takie informacje należy wymieniać terminowo, w formie pisemnej lub elektronicznej, w miarę możliwości z zastosowaniem bezpiecznych środków komunikacji, w celu ułatwienia skutecznego wykonywania odpowiednich zadań nadzorczych.
57. W trudnych sytuacjach związanych z płynnością właściwe organy powinny przekazywać sobie informacje zgodnie z wymogami art. 17 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 524/2014 oraz procedurami wyznaczonymi w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 620/2014, a także, w ramach dostarczania informacji, o których mowa w art. 17 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 524/2014, wyjaśniać oczekiwany wpływ trudnej sytuacji na płynność instytucji oraz dostarczać najnowsze dostępne wskaźniki płynności w walucie krajowej państwa członkowskiego pochodzenia instytucji, a także we wszystkich innych walutach, które są istotne dla instytucji.

5.5 Stosowanie środków nadzorczych i kar

58. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinien stosować wobec instytucji środki nadzorcze zgodnie z art. 104 i 105 dyrektywy 2013/36/UE na podstawie ustaleń procesu przeglądu i oceny nadzorczej oraz szczegółowych ustaleń z oceny ryzyka oddziału, jeżeli środki są stosowane w odniesieniu do ryzyka podjętego przez instytucję za pośrednictwem szczególnie istotnego oddziału lub nieprawidłowości wykrytych w tym oddziale.
59. Bez uszczerbku dla przepisów art. 41 dyrektywy 2013/36/UE organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny koordynować stosowanie środków nadzorczych i ostrożnościowych podjętych wobec szczególnie istotnego oddziału w ramach kolegiów organów nadzorczych, w szczególności z uwzględnieniem następujących kwestii:
- a. rodzaju środków, które mają zostać podjęte;
 - b. ram czasowych środków i ich czasu trwania;
 - c. zakresu środków pod względem danych ekspozycji lub zarządzania lub wszelkich innych odpowiednich kwestii, lub też osób indywidualnych, jeżeli są skierowane do osób indywidualnych; oraz
 - d. powiązań z ustaleniami nadzorczymi wskazanymi w ocenie ryzyka oddziału.
60. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny regularnie przekazywać sobie nawzajem informacje na temat wszelkich środków makroostrożnościowych lub wszelkich innych środków mających zastosowanie do instytucji lub oddziałów w celu zachowania stabilności finansowej, które mogą być ważne dla instytucji lub szczególnie istotnego oddziału.

61. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinien uwzględnić informacje dotyczące środków makroostrożnościowych otrzymane zgodnie z poprzednim ustępem w celu podjęcia decyzji, czy rozszerzyć środki na całą instytucję na podstawie przepisów o dobrowolnej wzajemności w zakresie środków makroostrożnościowych przyjętych przez Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego (ERRS)⁸.
62. Podejmując decyzję o wzajemności środków makroostrożnościowych stosowanych w przyjmującym państwie członkowskim w odniesieniu do instytucji prowadzącej działalność za pośrednictwem oddziału organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinny uwzględnić również, co następuje:
- rodzaj, zakres i charakter środków makroostrożnościowych, a jeżeli są to „środki z filaru 1” (np. zmiany wagi ryzyka zgodnie z art. 124 rozporządzenia (UE) nr 575/2013) lub „środki z filaru 2” (np. dolny limit wagi ryzyka stosowany zgodnie z art. 103 dyrektywy 2013/36/UE);
 - zakres i charakter operacji oddziału, a zwłaszcza fakt, czy środek makroostrożnościowy miałby wpływ na jego operacje lub ekspozycje, jeżeli instytucja przeprowadziłaby operacje lub przyjęła ekspozycje podczas prowadzenia działalności w przyjmującym państwie członkowskim za pośrednictwem nie oddziału, lecz spółki zależnej;
 - ramy makroostrożnościowe i istniejące środki makroostrożnościowe w państwie członkowskim pochodzenia, które mają zastosowanie do instytucji (a zatem do jej oddziałów), a także fakt, czy mają one na celu podejmowanie takiego samego ryzyka jak w przypadku środków stosowanych przez organ w przyjmującym państwie członkowskim;
 - zalecenia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego wyznaczające minimalne standardy wzajemności w kwestiach makroostrożnościowych⁹.

5.6 Ramy komunikacji w odniesieniu do szczególnie istotnego oddziału

63. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny dążyć do zagwarantowania spójności wiadomości przekazywanych instytucji lub grupie na temat oddziału. W tym celu organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny skonsultować się wzajemnie

⁸ Zob. zalecenie ERRS w sprawie oceny skutków transgranicznych oraz dobrowolnej wzajemności środków polityki makroostrożnościowej (ESRB/2015/2).

⁹ Tamże.

przed przekazaniem instytucji lub grupie wszelkich formalnych komunikatów na temat oddziału.

64. Podczas kontaktów ze szczególnie istotnym oddziałem, a zwłaszcza podczas wnioskowania o informacje potrzebne do wykonywania zadań zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami, w tym niniejszymi wytycznymi, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego powinien należycie poinformować organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia oraz dopilnować koordynacji z tymi organami.
65. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny organizować wspólne coroczne posiedzenie z organami zarządzającymi oddziału, w którym, w miarę możliwości, powinni również uczestniczyć przedstawiciele kierownictwa wyższego szczebla instytucji, w celu omówienia następujących kwestii:
 - a. wynik finansowy oddziału na koniec roku oraz wszelkie prognozy wyniku oddziału w perspektywie średnioterminowej;
 - b. strategia biznesowa oddziału oraz wkład oddziału w strategię instytucji i jej wdrażanie;
 - c. główne obszary działalności oddziału i powiązane rodzaje ryzyka; oraz
 - d. ustalenia nadzorcze dotyczące operacji oddziału oraz działań, które instytucja podejmuje lub ma zamiar podjąć w celu zaradzenia istotnym problemom.
66. Jeżeli organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia lub przyjmującego państwa członkowskiego nie może uczestniczyć we wspólnym posiedzeniu, właściwe organy powinny stosownie powiadomić pozostałe organy, a organy powinny udostępnić wnioski z posiedzenia i omówić wszelkie działania następcze.
67. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny uzgodnić formę i częstotliwość wspólnych posiedzeń z kierownictwem wyższego szczebla instytucji w celu omówienia kwestii w szczególności dotyczących szczególnie istotnego oddziału lub kwestii mających potencjalny wpływ na oddział.
68. Te wspólne posiedzenia z instytucją i kierownictwem oddziału powinny znaleźć należyte odzwierciedlenie w programie oceny nadzorczej kolegium.

5.7 Role i obowiązki właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego w ocenie planu naprawy

69. W ramach procesu oceny planu naprawy zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 2014/59/UE lub procesu oceny grupowego planu naprawy zgodnie z art. 8 ust. 1 tej dyrektywy oraz mając również na względzie wymogi zawarte w *zaleceniu EUNB w sprawie ujmowania podmiotów w grupowych planach naprawy*¹⁰, organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinny skonsultować się z właściwym organem państwa członkowskiego przyjmującego istotne oddziały zgodnie z art. 6 ust. 2 i art. 8 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE.
70. Aby ułatwić te konsultacje organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinny udostępnić odpowiednio grupowy plan naprawy lub plan instytucji właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z harmonogramem ustalonym w kolegium organów nadzoru w celu oceny planu naprawy i podjęcia wspólnej decyzji w sprawie oceny grupowego planu naprawy. Ponadto organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinny zwrócić się o opinię do właściwego organu państwa członkowskiego przyjmującego szczególnie istotny oddział w celu ułatwienia oceny grupowego planu naprawy lub planu naprawy instytucji.
71. Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego powinien dostarczyć opinię na potrzeby oceny grupowego planu naprawy lub planu naprawy instytucji w terminie wyznaczonym przez kolegium organów nadzoru. Opinia powinna mieć formę ogólnych uwag na temat planu. Dodatkowo właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego powinien przekazać uwagi na temat części planu dotyczących szczególnie istotnego oddziału lub uwagi dotyczące zaniedbań mających wpływ na ujęcie oddziału z uwzględnieniem wymogów *zalecenia EUNB w sprawie ujmowania podmiotów w grupowych planach naprawy*¹¹. Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego powinien również poinformować organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia o wszelkich aspektach planowania naprawy dotyczących oddziału.
72. Uwagi właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego przekazane organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany lub właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia powinny obejmować następujące informacje, z uwzględnieniem, czy oddział został określony jako szczególnie istotny z powodu jego znaczenia dla grupy lub instytucji lub z powodu jego systemowego znaczenia w przyjmującym państwie członkowskim:
- a. ocena, jak instytucja lub grupa przeprowadziła analizę funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych w odniesieniu do opisu szczególnie istotnego oddziału i przyporządkowania funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych do tego oddziału;

¹⁰ EBA/Rec/2017/02

¹¹ Tamże.

- b. opinia o strategii instytucji lub grupy oraz podejście do szczególnie istotnego oddziału oraz analizę wzajemnych powiązań prawnych i operacyjnych, a także istniejące uzgodnienia, zwłaszcza wynikające z warunków wskazanych przez właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego w ogólnym interesie.
 - c. opis głównych działań i usług świadczonych przez szczególnie istotny oddział;
 - d. analiza wskazująca, jak i gdzie szczególnie istotny oddział może wnosić, na warunkach opisanych w planie, o używanie instrumentów banku centralnego, a także aktywów, które można uznać za zabezpieczenie;
 - e. ocena wiarygodności wariantów naprawy, procedur zarządzania/eskalacji, scenariuszy i wskaźników dotyczących szczególnie istotnego oddziału, na przykład, czy uważa się go za część procesu zbycia lub inne warianty naprawy uwzględniane przez instytucję lub grupę;
 - f. informacje o istotnych ryzykach, na które szczególnie istotny oddział może narazić instytucję, lub o zależnościach instytucji od oddziału, albo też o ryzykach lub zależnościach między oddziałem a lokalnymi uczestnikami rynku;
 - g. ogólna ocena stopnia, w jakim grupowy plan naprawy lub plan instytucji odpowiednio obejmuje szczególnie istotny oddział;
 - h. informacje na temat wszelkich innych kwestii istotnych dla oceny kompletności, jakości i ogólnej wiarygodności planu.
73. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinny przygotować ogólną ocenę grupowego planu naprawy lub planu naprawy instytucji zgodnie z wymogami rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075, uwzględniając uwagi otrzymane od właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z ust. 72. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinny przeprowadzić dalsze konsultacje na temat sprawozdania z ogólnej oceny z właściwym organem przyjmującego państwa członkowskiego.
74. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny dołożyć starań, aby we wszystkich dyskusjach, konsultacjach i debatach dotyczących oceny (grupowego) planu naprawy w pełni uwzględnić ramy czasowe oceny planu wyznaczone w kontekście kolegium.
75. Jeżeli istotne nieprawidłowości lub przeszkody stwierdzone w planie dotyczą szczególnie istotnego oddziału, należy je należyte uwzględnić w procesie oceny (grupowego) planu naprawy, w tym w odpowiedniej wspólnej decyzji. Wszelkie kontakty z oddziałem lub (unijną) instytucją (dominującą) w tych sprawach powinny podlegać należytej koordynacji między organem sprawującym nadzór skonsolidowany a właściwymi organami państwa

członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego w ramach operacyjnych kolegium.

5.8 Podział zadań między właściwymi organami

76. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny dopilnować, aby ramy operacyjne kolegium organów nadzoru nie tylko umożliwiały podział zadań między wszystkimi organami zaangażowanymi w nadzór nad szczególnie istotnym nadzorem, lecz również prowadziły do skutecznej realizacji tego podziału, zgodnie z niniejszymi wytycznymi.
77. W tym celu organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinny dokonywać regularnej oceny skutecznego podziału zadań umożliwiającego nadzór nad szczególnie istotnym oddziałem zgodnie z niniejszymi wytycznymi, a jeżeli to niemożliwe, proponować udoskonalenia ram operacyjnych kolegium w drodze zmiany pisemnych uzgodnień lub programu oceny nadzorczej kolegium.
78. Mechanizm podziału zadań ustanowiony w kontekście ram operacyjnych kolegium powinien zostać uznany za skuteczny, jeżeli umożliwia osiągnięcie następujących celów:
- a. unikanie niepotrzebnego powielania zadań, optymalizacja zasobów nadzorczych, wykorzystanie wszystkich dostępnych zasobów wywiadu i wiedzy fachowej, eliminacja niepotrzebnych obciążeń spoczywających na nadzorowanych instytucjach;
 - b. wykorzystywanie nadzorczej wiedzy fachowej w postaci umiejętności technicznych lub znajomości lokalnego rynku, aby zapewnić, że każdy właściwy organ wypełnia zadania, do których jest najlepiej przygotowany;
 - c. odzwierciedlanie sposobu organizacji nadzorowanego podmiotu prowadzącego działalność transgraniczną za pośrednictwem szczególnie istotnych oddziałów i proporcjonalność w stosunku do charakteru, skali i kompleksowości danego nadzorowanego podmiotu;
 - d. dopasowanie do nadzorowania instytucji, jeżeli chodzi o organizację organów zarządzających (tj. centralizację, decentralizację) oraz organizację jej linii biznesowych.
79. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny osiągnąć porozumienie co do zasad podziału zadań i należyście uwzględnić je w pisemnych uzgodnieniach dotyczących koordynacji i współpracy. Informacje o uzgodnieniach dotyczących podziału zadań, a w stosownym wypadku, również wyniku tego podziału należy przekazać kolegium.

80. W razie rozbieżnych opinii na temat mechanizmu podziału zadań między organami i niemożności osiągnięcia porozumienia, organy powinny przesać EUNB wniosek zgodnie z art. 31 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 wraz z wszelkimi niezbędnymi informacjami, które pozwolą Urzędowi wydać opinię w spornych kwestiach i udzielić organom pomocy w wypracowaniu wspólnych wniosków. Wszystkie właściwe organy, których sprawa dotyczy, powinny uwzględnić opinię EUNB i odpowiednio rozwiązać problem.

81. Uzgodnienia powinny obejmować co najmniej:

- a. konkretne działania przydzielone każdemu organowi;
- b. odpowiednie mające zastosowanie ramy prawne;
- c. role i obowiązki odpowiednich organów, zwłaszcza jeżeli podział zadań różni się od podziału zadań na mocy rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i dyrektywy 2013/36/UE w następstwie porozumienia w sprawie delegowania zadań;
- d. rodzaj informacji wymienianych między organami nadzoru w celu wykonania zadań;
- e. język, częstotliwość i środki/forma wymiany informacji;
- f. normy regulujące wykonywanie zadań;
- g. ewentualne informacje zwrotne, porady lub instrukcje od jednego organu dla drugiego;
- h. stosowane metody pracy;
- i. dostęp do dokumentów sporządzonych po wykonaniu przydzielonego zadania;
- j. harmonogram wykonania przydzielonego zadania;
- k. zasady sporządzania sprawozdania dla kolegium przez organ, któremu przydzielono zadanie; oraz
- l. zasady korzystania z możliwości wcześniejszego zakończenia wszelkich przydzielonych zadań.

82. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny powiadomić instytucję a szczególnie istotny oddział o podziale zadań zgodnie z ramami komunikacji kolegium.

83. W celu przeprowadzenia jak najskuteczniejszego podziału zadań organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego powinny zbadać wykonalność delegowania zadań pod względem

prawnym i operacyjnym, jeżeli delegowanie jest dopuszczalne na mocy prawa unijnego lub krajowego, w celu nadania mu statusu mechanizmu podziału zadań. Badanie wykonalności delegowania pod względem prawnym i operacyjnym powinno odbywać się na zasadzie dobrowolności oraz indywidualnie dla każdego zadania bez uszczerbku dla kompetencji i obowiązków przydzielonych organom krajowym lub instytucjom unijnym.

84. Delegowanie zadań na zasadzie dobrowolności powinno być zgodne z przepisami unijnymi i krajowymi oraz w całości podlegać uzgodnieniom między zainteresowanymi organami co najmniej w odniesieniu do elementów, o których mowa w ust. 81, i wszelkich innych elementów wymaganych w celu utworzenia bezpiecznego pod względem prawnym i w pełni operacyjnego mechanizmu podziału zadań.
85. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego zaangażowane w nadzór nad szczególnie istotnym oddziałem powinny wypracować możliwie jak najlepszy podział zadań w ramach kolegium, zgodnie z wcześniejszymi ustępami, w szczególności jeżeli właściwe delegowanie nie jest wykonalne pod względem prawnym lub operacyjnym.